

The Abba Hillel Silver Digital Collection

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4842: Abba Hillel Silver Papers, Series II, 1894-1985, undated.

Box
2

Folder
35

Zionist activities, scrapbooks, Kfar Silver, photographs and
writings, 1955, undated.

שִׁינָה' הַכֶּפֶה

לְאָבִי הַמְּזֻזָּה

WRHS

מה רבה שמחתנו, שמחת כל תלמידי הכפר לרגל בואך אלינו להיות שותף לנו בחגנו, חג העשור למדינת ישראל, אשר אתה הנך אחד ממקימיה.

רואה אתה עד כמה נשתנה כפרנו הנושא את שמך מאז בקורך האחרון לפני שנתיים. תהיה בודאי בלבך, עת נכנסת דרך שער הכפר: "וכל זה נעשה במשך תקופה קצרה זו". ? כן, נשיב לך. כל אשר עיניך רואות מסביב, כל החדש לך הוא פרי מאמצים משותפים, לפתוחו של הכפר ולהפיכתו לאחד מבתי הספר החקלאיים הטובים בארץ ואולי אף הטוב ביותר בעתיד. והיה יהיה.

רבות הבעיות העומדות לפנינו כאן בכפר. בעיות שכה אופיניות לבית ספר חקלאי בראשית התפתחותו ואולם אנו נתגבר עליהן.

אנחנו התלמידים נשתדל לפתור את הבעיות החברתיות המתעוררות בחיינו כאן, בעיות לימודים ועבודה ואילו בעיות משקיות תספיל הנהלת הכפר, ואנו נבא לעזרתה. וכינתיים הנך רואה הכל חדש כאן בכפר והכל בתהליך של בניה ויצירה. אילו ידעת רק כמה שמחה ואושר נגרם לנו, החוזים בהתפתחות הכפר.

נוספו פנימיות וביטחון, בנינו משק הולכים ומוקמים, נסללים כבישים, ניסעות שדרות, נשתלות מדשאות ובכל שמחת היצירה. אולם לכל זאת לא יהיה ערך, אם לא נשקוד גם על פתוחו של החלק השני אשר במוסד הרי הוא בית הספר וצבור תלמידיו. ואכן שוקד חבר המורים ביתר מרץ על העלאת רמת הלימודים, על מנת להעלות את דרגת בית הספר מבחינת הלימודים ומבחינתו החינוכית, כך ששמו ישוב יגיע לכל קצוץ הארץ, ואילו ינחורו תלמידים מכל עבר. אמנם צוץ תפקיד נעלה זה "מתעבב בגלל קשיי הנחלת הלשון לחלק מתלמידינו המהווים" קבוצ גלויות אך גם על זה נתגבר. גאים אנו תלמידי הכפר על אשר קימת בעיה זו אצלנו, בעית קבוצ גלויות ההולכת ונפתרת הודות לאחזה והידידות לבין ילדי הארץ וילדי העולים, הבאים לכפר.

כמה שמחים כלנו לראות את חברינו שמחים "ומפספסים" כמעט בעברית צברית. עם כל הסלסול הרב שבה. שרים שירים עבריים ויוצאים במחול. אנו נקלסם מאושרים כאן בכפר סילבר הכפר, הקרוי על שמך.

הננו מקווים לראותך. מבקר בכפרנו פעמים רבות ומפעם לפעם תחזה בהתפתחותנו.

ואנו האזרחים הצעירים של מדינת ישראל נתן את מלא עזרתנו בהתגשמות החזון. כנאמנות ובמסירות נמלא תפקידנו ונענה לכל צווי השעה.

ולבסוף אנו מאחלים לך כל תלמידי הכפר שפע בריאות ואושר, מי יתן ותזכה בחיים ארוכים מלאי ספוק והתגשמות שאיפותיך, והמוסד הנושא שמך יהיה לתפארת.

נקש מרינט, כתה ח' - כפר-סילבר
עליתי לישראל בשנת 1955 מתונים

ידי טובעות בבוץ

לעולם לא חלמתי לעלות לישראל, ובודאי לא לכפר, וללא צל של ספק לא דמיתי שאעבוד בגן, בשדה, ברפת או בלול !!!

והנה באה המציאות, והוכיחה שלא יוכל ילד לדעת עתידו.

מחלקת הקליטה של עליית הנוער הציבה אותי לכפר - סילבר. וכאן, למחרת באי, שובצתי לקבוצת הילדים העובדים בגן הירק.

הלכנו לשדה ובידינו כלי עבודה.

רגש מוזר לווה אותי כל הזמן: מה לי וכל אלה !!! ?

"מעכשיו קחו המעדרים ועדרו האדמה" ! באה הוראת המדריך !

מה זה "מעדר" ? שאלתי, ואיך "עודרים" ? "מעדר" הוא "זה" מסביר המדריך ומצביע על כלי מוזר מאד שמעולם לא ראיתי, "ועודרים" כך ממשיך להסביר המדריך.

"עקרו העשבים, הם אויבינו, הם אויבי השתילים !!!" אומר המדריך.

אך כיצד תבחין בין עשב לשתיל ?

כמובן שעקרתי את שניהם בבורותי הרבה !

והמדריך צועק, רוגז, רוטן ומנפנף בידיו !!!

אך מי אשם ? חסרה לנו שפה משותפת !

והבוץ, הוי הבוץ, על הידדים, על הפנים ועל כל חלקי הגוף, כמה מאסתי בו כיומי הראשון, וכמה בחלתי בעבודת הזריעה כשאצבעותי תקועות באדמה הרטובה "והמלכלכת".

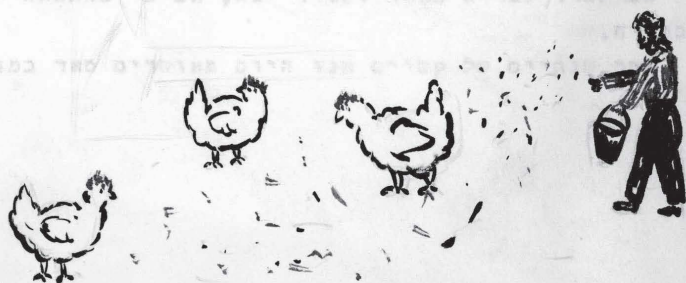
אך השתנה הכל, כאשר ראיתי זרע ראשון נובט; כשראשון הירוק התחיל לבצבץ ולעלות לאויר העולם.

הנבט גדל והפך לשתיל והשתיל לצמח ועל הצמח הפרי.

כאשר קטפתי הפרי, והוא מעשה ידי לא היה גבול לשמחתי, שמחת היצירה !!!

ומאז עברו ימים וחדשים ואף שנתיים.

אני עוסקת בעבודה זו ובשאר ענפי החקלאות "המלכלכים" ידוים וגאה אני במעשה ידי !!!

חנה זיית, כתה ה' - כפר - סילבר

עליתי לישראל בשנת 1955 מתונים.

קליטת עולים בכפר סילבר

בבואנו ארצה הובילו אותנו למחנה מעבר אשר נמצא בחיפה ושם השאירו אותנו עד שנלמד את המילים היום יומיות. ואז ישלחו אותנו למוסדות והנה הגיע יומנו להשלח למוסד וגורלנו היה לכפר סילבר. אחר נסיעה ארוכה וקשה התקרבו לכפר וראינו מהאוויר את הפנימיות הורודות שמצאו חן בעינינו, הנה הגענו למקום.

על ארץ, כל כך נסוכים היו, יתר מאר במורכבות. מעט הילדים שנמצאו במוסד, לקחו את המזודות שלי, הביאו אותנו לחדרינו ולאחר שהכרנו בקושי את חדרינו הכירו לנו את המשק שמנה פרה וטרקטור שתי פנימיות חדר אוכל ובקושי משרד ובכל בנין הסבירו לנו את סדרי הכפר. אנו עשינו רושם כמבינים דברים אבל לאמיתו של דבר לא הבנו מאומה. כפעם בפעם היו שואלים אותנו "מובן?" מבושים ענינו "כן". לא ידענו מלה אחת עברית, לא הבנו את החיים במוסד ואת הנעשה בו.

התחלנו לעבוד בשדה וללמוד בכתה. מורות רבות נואשו ממנו והתחלפו בזו אחר זו. פעם נתקלנו במורה שלמדה אותנו רק תורה ועברית. ופעם בשעור תורה לאחר שהפרענו משום שלא הבנו מה שהיא קוראה, אמרה ברוגז "העולם כלו נכרא בשבעה ימים ואתם למדתם זאת בשבעה חדשים". הסתכלנו איש בעיני רעהו בתמהון ובמראה זה רצינו לאמר: מה היא אומרת? אפשר מסבירה דבר מה? וכך עברה כל השנה. "ובסוף השנה נמצא שבכל זאת למדנו עברית, תנ"ך, והסטוריה והתחלנו מבינים לנעשה בארץ ולהוי חייה.

בשנה השניה הגיע תורנו לקבל ילדים חדשים בארץ אשר באו מפולניה, ובבואם ראינו אותם בתמהון ושמענו את שפתם המשוונה ובכלל לא הבנו איך בעולמנו יכולה להוצר שפה כל כך משונה. חוסר ההבנה גרם למריבות שהביאו למכות, וכדי לקשר ביננו היו המדריכים צריכים להעביר פעולות משותפות, בטיול היינו יחד, וכשהשאלמש הכתה על ראשנו והצמא הציק לנו הכריחו אותנו התנאים לעזור זה לזה דבר שקרב לבבות. בשעור ריקודים קדנו יחד, וראינו שהם אינם נופלים ממנו. בעת המשחקים הם הראו לנו שגם הם מכירים משחקים יפים אף על שלנו; הם למדונו שירים פולניים שמנגינותיהם נקלטו בקשי.

אנחנו למדנו שירים צרפתיים שהתערבבו בשירים עבריים ויצרו מושגי שירה משותפים לנו ולהם ונוצרה הבנה. הם למדו עברית בכתה ולמדו יפה, אם כי בהתחלה לא דברו בשפה ברורה.

אחר שנתיים של קשיים אנו היום מאושרים מאד במוסדנו כפר-סילבר.

אברהם ברוקס, כחה ח' - כפר - סילבר

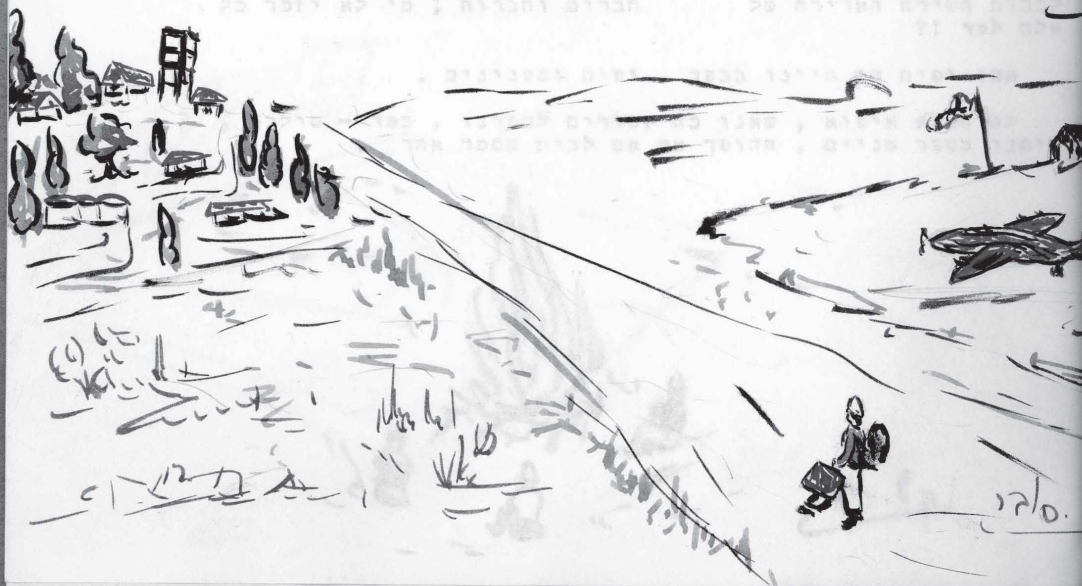
עליתי לישראל בשנת 1957 מתורכיה .

מתורכיה - לכפר - סילבר

היום, אחרי שנה בארץ ובכפר סילבר, מוזר לי לחדש ולרענן את זכרונותי מן הימים הראשונים במקום זה . בתחילה היה הכל זר ומשונה . ירדתי מן האוויר בלוד והנה נדמה היה לי כי השמים ירדו ונחו על הארץ , כל כך נמוכים היו , יותר מאשר בתורכיה . רוח חזקה ספחה על פנינו אך האקלים לא היה קר .

כשהגעתי לכפר ירדתי מן האוטו שקעתי בבוץ אף על פי שלגופי לבשתי סודר ולא יותר . כל חלומותי היפים על חדוש חיי בארץ-ישראל עפו כלא היו . גם הצורה של הכפר לא היה בה הרבה מן היופי . מעט בתים , עשב וירק דל, משק חי, מצומצם . רק חברי החדשים לבדם קסמו לי , אך לא הבנתי אותם . לא ידעתי מדוע זה כל כך מאושרים ושמחים הם ? מאין להם ההתלהבות הגדולה מכל הנעשה כאן . חידה זו עתיד הייתי לפתור אחר זמן קצר .

מגרש כדור הרגל הקטן שמידותיו עשרים וחמשה מטרים על עשרים וחמשה מטרים הוא שהאיר את עיני . זוהי ארץ קטנה בעולם גדול ולא ידידותי , ולכן היא קרובה כל כך ללבות הילדים המבוגרים היושבים בה . הילדים שמחים כי הם שותפים בכנינה , שותפים בבנין ביתם - כפר-סילבר . הם עזרו לי להקלט בחברתם . להבין את שפתם ומחשבותיהם ועתה יודע אני כי לעולם לעולם לא הייתי עושה חזרה את הדרך בה באתי . לעולם לא אחפוץ לנסוע מפער - סילבר לתורכיה . יש רק דרך אחת! - לכפר סילבר .

חנה זיית, כתה ח' - כפר - סילבר
עליתי לישראל בשנת 1955 מתונים

ביתנו מספר שניים, הופך לבית מספר אחד.

למודים ועבודה למוד מקצוע זה או אחר, עבודה בענף זה או אחר. אך השגרה היא שגרה למודים ועבודה .

ובכל זאת מלאי אושר הם חיינו בחברת נילי - ילדי כתה ח' בכפר - סילבר.

מועדון לנו ומדריך חברה לנו. שני אלה מדברים בעד עצמם. שני אלה נותנים לנו תכנית, ענין. יום יום ותכניתו, יום יום וענינו.

יום א' הכנת שעורים בהשגחת המדריך; ערב שכלו למוד, בהדרכתו ובעזרתו של מדריך החברה. למחרת כרגיל פעולת חברה - שיחה מענייני ידיומא, מהמתרחש בעולם הגדול, בארצנו, במדע או באמנות.

ערב יום ג' - ענין מיוחד לנו בו. במרכזו יעמד משחק לילה מחוץ לכפר. מה רב המתח ומה נעימה האווירה של פעולה זו. הלילה בישראל כאילו נוצר רק למטרה זו. שמיים בהירים זרועי כוכבים מלווים אותנו בכל והאוויר הצונן מרגיע אחר עמל היום והחום הלוהט.

אחרי ערב יום ד' שהוא שוב ערב הכנת שעורים בהדרכה, בא ערב הווי, שהוא הנעים ביותר בחיינו.

ישיבה בצותא באווירה של ידידות ומרגוע, שירה משותפת ומשחקי חברה, רקודי עם וספורים או אפילו קומז'יק - מהווים שיא הבדור החברתי שלנו. מי לא יתלהב לקראת אכילת הפוחי אדמה צלויים באש המדורה! ? תפוחי אדם מכוסים פית שחור בקליפתם האפויה והריחנית.

אורות הכפר שלנו הנראים מרחוק הם הקשר היחידי שלנו עם מציאות חיינו, כי המחשבה מרחפת הרחק הרחק מבית המגורים.

מי יתאר את מתח ספורו של המדריך, סביב המדורה! ? משכיח הוא עולם ומלואו מטשטש את עמל היום שעבר ומצמיד אותך לעולם חדש יפה ומענין.

וערב שבת !!! קבלת שבת המלכה, !!! לב מי לא ירנן בערב זה. הכל כה נקי, מבריק ואומר שיר. הפנימיה המזוהצחת, בקורו של המנהל, המפה הלבנה, נרות השבת הדולקים והמציתים לבבות השירה האדירה של חברים וחברות; מי לא יזכר כל אלה לעד! ?

אכן יפים הם חיינו בכפר. יפים ומענינים.

מה הפלא איפוא, שאנו כה קשורים לכפרנו, כפר - סילבר, ביתנו מספר שניים, ההופך אט אט לבית מספר אחד.

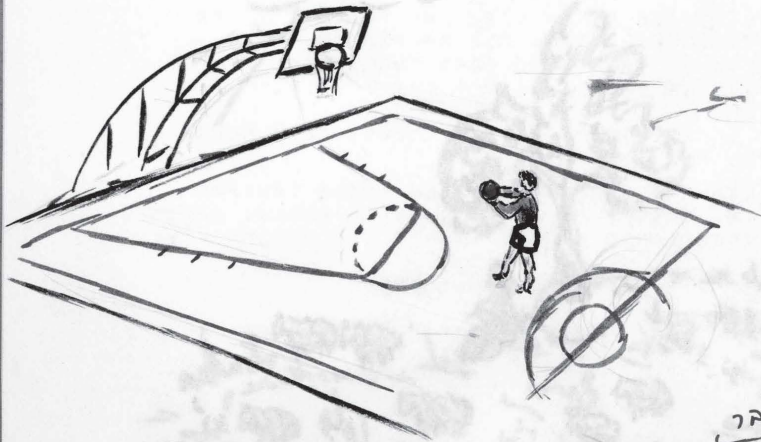

(ק.ל.ט.א.ב.)

אילן פופר , כתה ח' - כפר-סילבר
יליד הארץ .

כ פ ר - ס י ל ב ר

1. רק הנץ היום , החמה אך יצאה מתמלא אז הכפר צהלה ושמחה , כל ילד ונער שטוף - חיים וששון מקדם בברכה את זהו היום .
2. וכעבור שעה קלה , אז יוצאים לשדה , לעבודה , ופה , בשדות הגדולים והרחבים אנו , שהילים רכרכים מטפחים .
3. משקים כאן עצים ועודרים עשבים ושומרים על עצינו מפני מזיקים .
4. ושמש חמה ממעל זורחת שוטפת את פני הילדים באורה קרניים פזיזות אליהם שולחת קרניים של גיל , וששון , וחדוה .
5. ולאחר העבודה אנו לומדים ובערב פעולת של הווי ומשחקים
6. עד נצנוץ הכוכבים , כל היום פה גדוש בלימוד , עבודה , ומשחק ובלילה , כולם ישנים בשלוח וחולמים על היום הנפלא .

י. ב. סילבר

מסמך מס' 1000

... החומר מיועד
למחקר וללימוד .

החומר מיועד
למחקר וללימוד .

החומר מיועד
למחקר וללימוד .

החומר מיועד
למחקר וללימוד .

החומר מיועד
למחקר וללימוד .

החומר מיועד
למחקר וללימוד .

החומר מיועד
למחקר וללימוד .

החומר מיועד
למחקר וללימוד .

החומר מיועד
למחקר וללימוד .

החומר מיועד
למחקר וללימוד .

החומר מיועד
למחקר וללימוד .

י. ב. סילבר

יהושע שורץ, כתה שיטת תיכונית

יליד הארץ.

הפכתי לרועה צאן ובקר.

"הי יהושע, בעוד שעתיים עליך לצאת עם העדר למרעה" שמעתי את קולו של יהודה מדריך ענף הרפת בוקע מחדר העגלות.

"או קי יהודה, הכל יהיה בסדר" עניתי לו ופניתי ללכת אל הפנימיה. מאותו רגע ואילך היו ההורים על התפקיד שהוטל עלי הדבר היחיד שהעסיק את מוחי. המילים רועה בקר עוררו בי אסוציאציה עם המלה "קואבוי" נזכרתי בכל אותם סרטי המערב הפרוע, שראיתי, אשר בהם הגבור הראשי הוא "נער פרות" הרוכב על סוסו האביר משוטט בשטחי ערבה נרחבים ולפניו עדר בקר עצום הנשמע להוראותיו; אך לא! מציאותנו שונה היא! הרי עדרנו מונה עשרה ראש בלבד ומה לי ולפרש האביר, בזמן שלנו אין סוס בכלל; נגוז חלומי! לרעות הבקר אצלנו אין זו מלאכה נעימה כל עקר! עודני מהרהר והנה רואה אני, כי הגיעה העת לצאת לתפקיד. ואכן שמתי פעמי לרפת; הוי, כמה הזעתי וכמה עמלתי קשות ביום המרעה הראשון, מדי פעם בפעם הייתי חייב לרדוף אחר פרות סוררות אשר יצאו משטח המרעה. אחר עמל רב ונסיון קשה הצלחתי לרכז את הפרות והתישבותי על תל אדמה קטן וכל הפרות סביבי מלחכות בשלוה את העשב הירוק. לוותי בעינים מלאות חדוה כל אחת מהן וחשבתי בלבי תאכלנה הפרות ותמלאנה עסיניהן חלב, חלב צח ובריא. ישתו החלב ילדי הכפר וימכר העודף לאנשי העיר.

לאט לאט הפכתי לרועה מנוסה, למדתי להכיר כל פרה לפי פניה, ועמדתי על "אופיה", יודע אני את תולדות חייה של כל אחת, ומבין בהתנהגותה, אף מצליח אני להבחין, אם הפרה מרגישה טוב או לאו; "תנאי הכרחי הוא לדעת כל אלה, אם תרצה להיות רפתן" אומר יהודה!

חנכתי את פרותי כך שיש ביכולתי כיום לקרוא ספר במרעה ועם זאת להשגיח עליהן. אך עם כל היפה שבמלאכה זו מזהיר אני רפתן "ירוק" כשתגיע שעתך לצאת למרעה אל נא תראה תפקידך באור וזורד, קשה היא המלאכה ואחראית ואל נא תזלזל בה!!

למד אותה היטב כשם שלומד הנך כל מלאכה, אם תרצה להצליח בה!

יורם כץ, כתה ששית תיכונית

יליד הארץ

בעקבות שיחה אחת

וכוח רב נטוש בצבור; מעל דפי העתונות ועל גלי הרדיו. וכוח על דמותו של הנוער הישראלי היושב בעיר ועל מעצבי דמות זו.

מהי דעתך, יורם, בשאלה זו פנה אלי המדריך באחת משיחות החברה ".....".

אצל הנוער העירוני כמו אצל נוער אחר מצטבר מתח נפשי מסוים. ומתח זה הוא פורק מעליו, בשעות אחה"צ, שעות שובו מביה"ס, עד שעות הערב המאוחרות.

יכל הנוער התל-אביבי למשל, לפרוק מתח זה בשני כוונים: בכוון חיובי ובכוון שלילי, אולם העיר ונתוניה מגרה את פריקת המתח בכוון שלילי.

הגורם הראשון במעלה בגרוי זה הוא הרחוב. רד נא בשעות הערב לרחוב אלנבי אשר בתל-אביב, וראה. אורות הניאון מתחילים לרדוד מכל עבר; מבתי הקפה עולה רעש והמולת בני אדם. הרחוב סואן והומה; בתי הקולנוע לצידו הרחוב קורצים בשלל אורותיהם וכן תמונות הצבעונין של חזית קירותיהם. הרחוב קורץ מפתה, קורא אל הנוער לבא אליו, והנוער בא. נראים בערבים מהלכים כרחובות, בודדים או עם חבריהם וחברותיהם, באפס מעשה. והנה הם נכנסים לבית קולנוע, או יושבים בבתי הקפה; ובשעת לילה מאוחרת עת יחזרו לבתיהם, תקרוץ בצד הרחוב מכונית נוצצת והדורה. חברה הנחפשת לקסם המכונית מציעה "נתיעה, ונקח סבוב" וכולם יענו ברצון ובהתלהבות. וכך מתחילה העבריינות, שבאה בעקבות הבילוי ברחוב. כלוי מלווה בשלה וחוסר מעש.

מצב זה שורר ברב ערי העולם. וגורם לדאגה רבה אצל אנשי חינוך.

פעם היו תנועות הנוער פתרון מה לבעיה זו, אך כיום גם אלה הולכות ומתרוקנות. הנוער אינו נמשך לקונצרטים, קורא ספרות קלוקלת והריתק התוצאות. ריקנות, עבריינות והמעשים המפורסמים של "בני הסובים".....

..... עלה באוטובוס וסע לאחד מבתי הספר החקלאיים במדינה. כאן תרגיש אחרת. בראשונה תתקשה אולם אט אט תבין, כאן יש מה לעשות, כאן עליך לעבוד ועבודה נותנת עניין. עבודה נותנת חדות יצירה. כאן נפרק המתח המצטבר אצל התלמיד בשעת עבודתו בשדה ובשעות הלמודים, בכוון חיובי.

הכפר והפנימיה פותחות בפני הנוער היושב בה אפשרויות נרחבות של מעש ויצירה. אין זמן לבטלה. הכנת שעורים לאחר 10 שעות של עבודה ולימודים, ערבי הווי, קריאת ספר טוב ובילוי במועדון, משחקים ורדיו, והאזנה למוסיקה קלסית; לאט לאט נמשכים אנחנו חברי החוג אל מוסיקה זו, לאט לאט אנו מבינים אותה וקולטים אותה כמזון לנפש. ולעתים בערב טיול קטן לסביבה היפה לשם הכרת האזור. נושמים אנו לתוכנו את אויר הכפר הרענן ובולעים תמונות הנוף הנהדר וזה מרגיע ומספק.

והחיים בפנימיה. . . לעומת החיים ברחוב מי ישוו! אוירה של עזרה הדדית והתחשבות בזולת, הרגשת האחדות והאחוה, מלוי תפקידים צבורים, ואחריות של האחד לכלם וכלם לאחד, נותנת לך את הבטחון והכח לעמד בפני כל פתוי.

אמנם לא פעם יוצא לך לחיות עם חברים יוצאי דופן, כבכל חברה אנושית, אך צל מועט הוא זה לעומת האור הרב.

בפנימיה אתה הופך לעצמאי משתחרר אתה מהרגשת התלות "בסנורה של אמא". אתה לומד לדאג לעצמך, מכבש דברים קטנים מגהצם, מתקנם, אתה לומד לחלק את דמי הכס הנתנים לך ע"י ההורים למשך החדש וחצי.

הפנימיה מרגילה אותך לחיי סדר ומשמעת שבהכרה.

ואכן נכון אמר מי שאמר, כי תלמידי פנימיות הם הם אזרחי המחר.

נקש מרינט , כחה ח' - כפר - סילבר

עליתי לישראל בשנת 1955 מ תוניס

כפר סילבר מתפתח

בדרכי לכפר סילבר , בדרך ממחנה עלית הנוער , חשבתי כי נוסעת אני אל כפר יפה , מפותח ומלא ילדים . קיויתי למצא מקום מלא חיים , פרחים לרב , בריכת דגים יפה וכמובן בריכת שחיה . ועל כל אלה חשבתי כי יפגשוני המוני ילדים שזופים ועליזים .

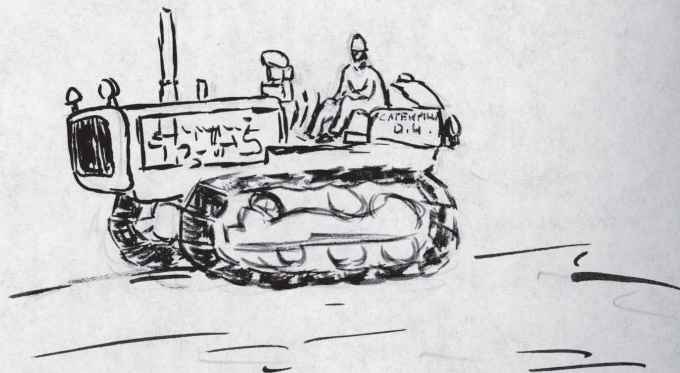
גדולה היתה אכזבתי כשמצאתי והנה האוטו הורידנו בלבו של שדה , ללא פרחים עצים או ירק . תחת זאת מצאתי גבעות חשופות ועליהן שתי פנימיות , חדר אוכל ערום , משרד , שלשה בתים לעובדים ומגהל מים . במשק חחי - פרה בודדת אחת . וזה היה מוסד חקלאי . בקשתי שיראו לי את כל המשק , אמרו לי : זהו , אין יותר מזה ולא כלום .

זה היה ערב ט"ו בשבט תשט"ז .

אחר שבוע התחלנו לעבוד בשדה ובגן הבית , לשתול עצים . עצים לרוב . עבדנו במרץ כדי להפריח את כפרנו . אחר כמה זמן הופיעו השבילים והכביש ולצדם עצים מעטים . ילדים חדשים נוספו והמוסד התחיל שוקק חיים . השממה הלכה ונדחתה מן הכפר וגם מתוכנו , ילדי הוץ לארץ שמועט וחלש היה הקשר שלנו עם הנעשה בארץ ועם חייה .

למדנו את השפה החדשה , את תרבות עמנו ואנו מרגישים עצמנו עתה כחלק מן המוסד , הסביבה והחיים המתהווים בארץ .

כשבאו ילדים חדשים בגל העליה האחרון עזרנו להם אנו "הותיקים" להקלט במקום ולחוש אותו כמונו , לשמוח בשמחתנו , לכאב את החסר בו . יחד אנו ממשיכים להפריחו מתוך אהבה והבנה כי הוא ביתנו היקר ובטובו טוב לנו .

ח. ס. סלבי

MLR MS COT REN , COTREN

SECRET OF DEFENSE POLICY

WILLIAM L. BROWN, JR. 1955

1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809 2810

